

HRVATSKO PRAVO

Prve online stranačke novine u Republici Hrvatskoj

[http: www.hrvatsko-pravo.hr](http://www.hrvatsko-pravo.hr)

[http: www.hrvatsko-pravo.com](http://www.hrvatsko-pravo.com)

26. travanj 2008.

IVAN FUMIĆ-TITOV KOMUNISTIČKI KRVNIK IZREKAO TISUĆE GODINA ZATVORA POLITIČKIM ZATVORENICIMA BIVŠE JUGOSLAVIJE A SADA PODMEĆE KATOLIČKOJ CRKVI !

O Fumićevim zločinima u Hrvatskoj se ne može objektivno progovoriti jer antidemokratska Sanaderova vlast drži demokratsku antifašističku i antikomunističku opoziciju pod medijskom zabranom

«Doći će vrijeme, kada će sve doći na vidjelo, i kad će se sve klevete i laži raskrinkati, i kad će i objektivna povijest pokazati da predstavnici Katoličke crkve u Hrvatskoj nisu /u WWII/ ni za čas izdali svoga zvanja» (povjesničar Frano Glavina)

Za zagrebački Kaptol dobri su oni svećenici koji nisu ustaše i imadu pristup do Stepinca... » (Ustaška obavještajna služba u NDH, 01.12.1943.)

Nakon što je predsjednik Mesić 17. rujna 2007. u pulskoj areni hvalio generalnog sekretara politbiroa CK KPJ i IVAN FUMIĆ COMMUNIST JUDGE EXECUTIONER IN AGREEMENT WITH CROATIAN PRESIDENT STJEPAN MESIC MOST UNCIVILISED LIES ATTACKED CATHOLIC CHURCH AT THE SAME TIME WHILE POPE BENEDIKT 16TH WOULD KNEEL ON GRAND ZERO IN NEW YORK

Z Drugog svjetskog rata i masovnog zločinca Josipa Broza "Tita" pod njegovom bistom i simbolima totalitarnog komunizma – zastave SKJ i crvene zvijezde petokrake – čiji su zločini, počinjeni pod navedenim simbolima, osuđeni od strane Parlamentarne skupštine Vijeća Europe u rez. pod brojem 1481 od 25. siječnja 2006., kao i 1996. godine, dana 20. travnja 2008. paušalno je optužio svoje neistomišljenike kao "gadove" koji navodno negiraju zločine koji su počinjeni u jasenovačkom logoru. Njegov "drug" i titoistički istomišljenik, nekadašnji partizan, komunist i vojni sudac JNA, Ivan Fumić, otišao je korak dalje i izrekao nečuvenu laž na račun Rimokatoličke crkve u Hrvata koju se zadnji puta moglo nebrojeno puta čuti u bivšoj totalitarnoj Titovoj Jugoslaviji kada je zločinački titoistički režim paušalno optuživao hrvatski narod za genocid, za "kontrarevoluciju" i marksističku izmišljotinu zvana "klero-fašizam". Na komemoraciji jasenovačkim žrtvama 20.4.2008. Fumić je izrekao svoj sramotni govor temeljen na krivotvorenim povijesnim podacima, čiji su drugovi vojni suci ispred Vojnog suda JNA u Zagrebu sudjelovali 1991. u političkom montiranom sudskom procesu protiv skupine hrvatskih rodoljuba, i koji

su svojim tadašnjim angažmanom za jugoslavensko vojno tužilaštvo neizravno podupirali velikosrpsku pobunu u Hrvatskoj. 17 godina nakon toga Ivan Fumić izjavljuje slijedeću nečuvenu laž:

“Žalosno je, ali istinito, da su ustaše imale izdašnu pomoć većeg dijela katoličkog klera koji i danas, kao posljednji bastion, brani taj poredak i uzdiže Bleiburg – istaknuo je Fumić, uz zdušno odobravanje /dviije tisuće/ okupljenih /u Spomen-području Jasenovac/”.

Rkt crkva u Hrvata je u WWII osudila sve zločine ustaškog režima, i Pavelićev koncentracijski logor u Jasenovcu obilježila žigom sramote, i to je čelnik katoličke crkve dr. Stepinac u nekoliko navrata ponovio, i osudio je nacističku rasnu ideologiju kao nečovječnu. Opunomoćenik Trećeg Reicha za Nezavisnu Državu Hrvatsku, austrijski nacist i general Glaise von Horstenau, posvjedočio je u svojim memoarima da nadbiskup Stepinac, da je kritičku propovjed o jednakim pravima za sve građane bez obzira na vjeroispovjed održao kojim slučajem u 3. Reichu, «ne bi živ sišao s oltara, i završio bi istog časa u koncentracijskom logoru».

Antifašistički karakter Zagrebačkog nadbiskupa Stepinca dokazan je u svjetlu izvješća tajne policije 3. Reicha, «GESTAPO». Povjesničar Frano Glavina iz Zagreba pronašao je u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu (HDA), Inst. OS (obavještajna služba) 8/905, sljedeće dokaze o nevinosti Zagrebačkog nadbiskupa koji toga pravednika nikako ne označuju kao «kontroverznu» povijesnu ličnost kako se često može pročitati u literaturi jugoslavenske titoističke historiografije ili u izjavama za medije od publicista i nekih političara

«Nadbiskup Stepinac osvjedočeni je protivnik nacionalsocijalizma. Još 1937. osniva u Zagrebu Odbor za pomoć izbjeglicama koje Hitler progoni. GESTAPO prati sve njegove akcije, a naročito spašavanje Židova, raščlanjuje tekstove njegovih propovijedi s jasnim antirasističkim porukama. (...) U svjetlu povijesnih izvora nacističke (gestapovske), ustaške i partizanske provencijencije, te njegovih javnih propovijedi odnos Stepinca

prema nacionalsocijalizmu upravo je dijametralno oprečan onome kako ga čitavo vrijeme trajanja komunističke vladavine, naročito poslije montiranja sudskog procesa, komunistička propaganda želi nametnuti domaćoj i svjetskoj javnosti. Doći će vrijeme, kada će sve doći na vidjelo, i kad će se sve klevete i laži raskrinkati, i kad će i objektivna povijest pokazati da predstavnici Katoličke crkve u Hrvatskoj /R-k Crkve/ nisu ni za čas izdali svoga zvanja».

Predsjednik Mesić poznat je po tome što neizravno opravdava masovna ubojstva nad hrvatskim ratnim zarobljenicima i zarobljenim hrvatskim civilima 1945. od strane titoističkih ratnih zločinaca, i genocid koji je poznat pod sintagmom “Bleiburg i Križni put”, naglašavajući kako je veliki broj Hrvata, zarobljenih na Bleiburgu, a koji su izvansudski likvidirani od predstavnika totalitarnog komunizma, kriv za zločine u Jasenovcu, te po njegovoj interpretaciji ispada kao da su Hrvati izabrali Pavelićev totalitarni ustaški pokret na višestranačkim izborima ili njegovu vladavinu odoborili na kakvom raspisanom referendumu, i navodno odobravali sve moralne posrtaje i zločine njegova diktatorskog režima, i kao da nisu postojali antifašisti poput zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca i cijele Rimokatoličke

crkve u Hrvata koja je bila antifašistička. Međutim, s obzirom da je R-kt crkva u Hrvata bila i antikomunistička, a ne samo antifašistička, to je problem za Mesića i njegove titoističke istomišljenike koji u svojim javnim nastupima ne osuđuju podjednako fašizam i komunizam kao Vijeće Europe.

Mišljenja smo da su predstavnici vlade RH na navedenoj komemoraciji u Spomen-području Jasenovac trebali radi povijesne istine i digniteta vlade Republike Hrvatske na licu mjesta reagirati na Mesićeve i Fumićeve skandalozne tvrdnje, a ne sve promatrati zlokobnom u povijesti poznatom tzv. hrvatskom šutnjom.

Hrvatski centar za istraživanje zločina komunizma će predsjednika Mesića i kriptokomunističke organizacije koje ga podupiru prijaviti Vijeću Europe i Europskoj komisiji zbog iskazivanja nesnošljivosti prema demokratskim nekomunistima, zbog vrijeđanja žrtava komunizma i zbog krivotvorenja povijesti, a indikativno je da Mesić i Fumić nikada ne spominju ratne zločine partizanskih snaga i četnika nad preko 600 svećenika Rimokatoličke crkve u WWII na području hrvatskog ratišta, kao i ubojstvo i mučeništvo umirovljenog biskupa dr. Josipa Carevića (ubijen 1944. u Velikom Trgovišću u Hrvatskom zagorju - mučen i zaklan od strane jugoslavenskih partizana), likvidacije franjevacu u Širokom Brijegu i u Maclju, i ubojstvo zagrebačkog nadbiskupa, pravednika i blaženog kardinala dr. Alojzija Stepinca !!!

Profesor povijesti Goran Jurišić

Voditelj HR Centra IZK

Prilog o dokazima koji opovrgavaju Fumića i Mesića:

Tema propovjedi nadbiskupa Stepinca sveučilištarcima 1938. godine:

«Ako ljubav prema narodnosti prijeđe granice zdravog razuma, onda to nije ljubav nego strast, a strast niti je od koristi niti je od trajnog opstanka. Zato Crkva i u nacionalnom pogledu postavlja načelo: «Što nećeš da tebi drugi učini, ne čini ni ti drugome». Svi su narodi djeca Božja i zato svi vape k Bogu: «Oče naš, koji jesi na nebesima». Pravu, dakle, istinu i zlatnu sredinu i u ovom pitanju naučava Crkva, a ne kojekakvi rasizmi... »

Iste 1939. godine, za sudetske krize, dok su se Englezi i Francuzi u Münchenu ulagivali Hitleru i predavali mu Čehoslovačku, dr. Stepinac je na crkvenom slavlju u Biskupiji kod Knina jasno kazao kako nije kultura *«smatrati sebe nekim višim bićima – nadčovjekom /Übermensch/ i prezirati drugoga, kad se znade da su svi ljudi po sebi prah i pepeo, a po milosrđu Božjem svi djeca jednoga Oca nebeskoga.»*

Njemački poslanik u NDH, Siegfried Kasche, javlja 21. svibnja 1941. godine u Berlin, oko mjesec i pol nakon uspostave Nezavisne Države Hrvatske: *«Pavelić kaže da ustaška Hrvatska ne želi sa zagrebačkim nadbiskupom Stepincem uspostaviti političke veze.»*

Predstojnik konzularnog odjela poslanstva 3. Reicha u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, Dopfbell, pribilježio je 11. lipnja 1941. godine, da doznaje iz pouzdanih izvora kako je nadbiskup Stepinac postigao kod vlade NDH da pokršteni Židovi, bez iznimke, ne padaju pod odredbe o nošenju židovskog znaka /Davidove zvijezde/. GESTAPO i

nacistička služba sigurnosti «SD» (Sicherheitsdienst), pod zločinačkom organizacijom «SS» (Sicherheits-Staffel) imale su akcijske grupe (Einsatzgruppe) koje su kretale za vojskom (Wehrmacht) i po unaprijed pripremljenim spiskovima uhićivale i ubijale nepoćudne osobe. Čim je operativno područje njemačke vojske pretvoreno u okupacijsko, akcijska grupa pretvarala se u Djelatno zapovjedništvo (SS-Einsatzkommando). Policijski ataše 3. Reicha u NDH postao je u ožujku 1942. godine Bavarac Hans Helm. SS-Einsatz kommando nalazilo se u Tuškancu, vladinoj četvrti u Zagrebu. Ta nacistička ustanova imala je referadu za židovska pitanja, kao i za vjerska pitanja (u stvarnosti za Rimokatoličku crkvu). Referent za vjerska pitanja bio je mlađi oficir i *Volksdeutscher*, Marbor Schumacher (pripadnik njemačke nacionalne manjine u NDH). Već 12. travnja 1941. godine GESTAPO je pretresao prostorije Stepinčeva Odbora za pomoć izbjeglicama, uhitio tajnicu Odbora Tereziju Škringer, i držao je u Grazu pet mjeseci u zatvoru. Spiskovi dobročinitelja Odbora na vrijeme su spaljeni tako da njemačka tajna policija nije mogla koga teretiti. Agenti njemačke tajne policije imali su i nalog uhititi Zagrebačkog nadbiskupa Stepinca, ali energičnom intervencijom ustaških vlasti do toga nije došlo, bilježi Krunoslav Draganović (I. Cvitković, *Ko je bio Alojzije Stepinac ?*, Sarajevo, 1986.) U opsežnom izvješću o «Neprijateljskom protunjemačkom djelovanju katoličkog klera u Hrvatskoj» SS-Hauptmann Kob, 25. kolovoza 1942. svojoj središnjici u Berlinu sugerira, da bi se muslimanske vjerske zajednice mogle iskoristiti, ne samo u borbi za suzbijanje dominantnog utjecaja Katoličke crkve u NDH, nego i u ostvarenju posebnih ciljeva Reicha, te predlaže da se njemačke obavještajne službe u tome nagažiraju, a njegova služba u Zagrebu je u tom smjeru već poduzela korake. I obavještajci NDH, 1. prosinca 1943. ističu «*da je i danas zagrebački Kaptol sjedište promičbe protiv njemačke vojske, koja se nalazi na području NDH... Kada govore protiv Njemaca sve ovijaju velom bezbožnog nacizma. Za zagrebački Kaptol dobri su oni svećenici koji nisu ustaše i imadu pristup do Stepinca... »*